

vedrørende et skolespørgsmål, og sådan kunne jeg fortsætte.

Så har jeg ikke meget mere at sige, end at vi ikke kan støtte det foreliggende forslag, og som også en anden ordfører har sagt, vil jeg sige, at jeg tror, SF med forslaget faktisk har været med til at mindske mulighederne for at få en grundlovskommission nedsat. De fleste af de 15 punkter, der er anført i forslaget, vender i hvert fald Dansk Folkeparti sig imod. Enkelte af punkterne har vi en vis sympati for, men kun ganske få af dem.

Med disse ord har jeg sagt, at vi ikke støtter det foreliggende forslag.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Som jeg nævnte under forespørgselsdebatten, som vi havde før, er jeg overhovedet ikke i tvivl om, at der på et eller andet tidspunkt kommer en grundlovsændring. Det er en af den slags bemærkninger, man roligt kan komme med, for det er næsten hundrede procent sikkert, at den kommer.

Jeg er også næsten sikker på, at det sker inden for en overskuelig tid, dvs. inden for en 10-årig periode, og det er altså ud fra de betragtninger, vi synes, det er fornuftigt, at man allerede nu tager diskussionen om, hvad grundlovsændringen eventuelt skal indeholde, for det at skrive en ny grundlov er altså ret besværligt.

Hr. Bruno Jerup foreslog, at vi i forbindelse med 150-års-jubilæet alle sammen skulle prøve at skrive en ny grundlov, og det har jeg rent faktisk prøvet, og det er meget svært. Det er en meget stor opgave at udsætte sig selv for at prøve at udforme alle paragrafferne, hvilket vi jo har gjort. Vi har dog ikke villet provokere Folketinget ved direkte at skrive, hvad vi selv gerne ville have at der skulle stå i grundloven, forstået på den måde, at alle herinde i Folketinget skulle gå ind for det samme, men det er altså ganske svært at formulere en grundlovsbestemmelse, og det er også derfor, det tager sin tid at gøre det, ikke mindst fordi det er mere kompliceret i vores samfund i dag, end det var i 1849, fordi man i dag mener, at der skal flere ting med i grundloven.

Så kan man selvfølgelig lave en minimumsgrundlov, hvor der sådan set ikke står ret meget, og det, der er karakteristisk for de grundlove,

der blev lavet i 1800-tallet, og de grundlove, vi har i dag, og som tager udgangspunkt i 1800-tallets grundlove, er jo, at der står forholdsvis lidt i dem.

Så er der de nye staters forfatninger; dér står der meget mere, også mere, end jeg bryder mig om at der skal stå i en dansk grundlov.

Og så er der nogle forfatninger, som løbende justeres, fordi det i visse lande er meget lettere at ændre grundloven, f.eks. i Sverige, og i den svenske grundlov står der også meget mere end i den danske.

Med den revisionsbestemmelse, vi har, skal der formentlig ikke stå alverden i grundloven, men derfor er det alligevel ganske svært at formulere bestemmelserne, men vi er altså nogle, der har prøvet at gøre det, og jeg vil i øvrigt opfordre andre til det, for på et tidspunkt inden for en overskuelig tid skal Folketinget altså efter min opfattelse til det.

Så er der spørgsmålet om, hvem der eventuelt skulle sidde i en sådan grundlovskommission. Det er ikke aktuelt i dag, det ved jeg godt, men dér kom hr. Kim Behnke som den eneste ind på problematikken om, hvorvidt det skulle være folketingsmedlemmer eller en anden kreds af mennesker, altså eksperter, og dér har traditionen i forbindelse med danske grundlove været – og jeg er tilhænger af traditioner – at det er politikere og ikke eksperter, der har skrevet dem.

Den eneste gang man har haft en ekspert inde i billedet, var i sin tid, hvor det var Orla Lehmann, men det var heldigvis D.G. Monrads ideer, der bar vores grundlov igennem, og så var der en jurist, der fik lov til at rette den lidt til bagefter.

Og hvis vi ser på de andre grundlovsændringer, var det f.eks. i 1915 Carl Theodor Zahle, som i øvrigt var jurist, og så var det ellers Klaus Berntsen og Niels Neergaard – det var primært dem, der skrev grundloven – og i 1953, hvor det godt nok også var tilknyttet nogle eksperter, nogle jurister, var det altså folketingsmedlemmer med deres baggrund, som skrev grundloven, og dengang var bl.a. Erik Eriksen fra Venstre og Holger Eriksen fra Socialdemokratiet nogle af dem, der sad med hele vejen igennem.

Derfor mener jeg også, at det i dag er rigtigt at sige, at det altså er folketingsmedlemmer, der skal skrive grundloven, og så må eksperterne selvfølgelig bagefter afgøre, om det rent juridisk er holdbart eller ej, og så kan man rette det ind efter det.